

ко нѣщо, което хората могат да ви взематъ, то не е истинското, не е реалното. то е направено отъ хората, затова могат да го взематъ, а това, което става въ извора вътрѣ, което бѣбли, което никой не може да ви го вземе, то показва пътя на хората. Голѣмъ е този изворъ! Това сте вие. Сега азъ ви гледамъ, вие сте красиви чешми, направени отъ злато и отъ сребро, отъ безцѣнни камъни и като дойде нѣкой при една такава чешма, или при нѣкой такъвъ изворъ, кръсти се. Питамъ го: защо се кръстишъ? Какъ да не се кръстя прѣдъ такива голѣми безцѣнни камъни, като паче яйце, да ми се падне поне единъ отъ тѣхъ! Че какво отъ това, ако ти си падне?—Ще се осигуря прѣзъ цѣлия си животъ. Вѣрно е, че можешъ да се осигуришъ, но не е Истина, че можешъ да се осигуришъ. Утрѣ, като се осигуришъ, смъртта ще дойде, и ти ще отидешъ заедно съ този камъкъ. За ради него и ти ще отидешъ. И знаете ли въ какво положение ще се намѣрите? Единъ день една щептава жаба хванала едно малко, красиво пиленце, вързала го на гърба си и казала: „Да си имамъ и азъ поне нѣщичко!“ Обаче, за бела, вижда да я отдалечъ единъ соколъ, който обичалъ пиленцата, спуща се да го улови, хваща го съ клюна си и заедно съ него задига и жабата. Казвамъ: ако тази жаба нѣмаше туй пиленце на гърба си, щѣше да си бѣде въ водата, а сега, като турила туй пиленце на гърба си, соколътъ, като задига пиленцето, задига и нея. Ахъ, тѣзи яйца, сега всички говорятъ за яйцата. Гледамъ иѣкои казватъ: хубави сж кокошитѣ яйца! Въ Америка иматъ осо-